

“आर्थिक समृद्धिका लागि बाराही सहकारी”

संस्थाको सूचना तथा गतिविधि सम्प्रेषणको लागि

बाराही

Info Bulletin

वर्ष १५ | अंक ३ | माघ, २०८१/०८२

सहकारी अध्यादेश एवं मापदण्डको खण्डन तथा अर्ध वार्षिक समिक्षा गोष्ठी सम्पन्न ।

मिति २०८१ माघ १९ गते शनिवारका दिन आ.व. २०८१/०८२ को अर्ध वार्षिक समिक्षा गोष्ठी एवं संचालकहरूको जिम्मेवारी बोध तथा संचालकहरूको भूमिका बारे कार्यक्रम यस श्री बाराही बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाका अध्यक्ष श्री राधेश्याम सुवालको अध्यक्षतामा होटल सिटीगाँउ भक्तपुरमा सम्पन्न भयो ।

संस्थाका संचालक समितिको आयोजनामा भएको उक्त गोष्ठी तथा कार्यक्रममा संस्थाका उपाध्यक्ष बलराम प्रजापतिले संसार बदल्नु छ भने पहिला आफुलाई बदल्नु पर्छ भन्ने भावनालाई उजागर गर्दै उपस्थित सम्पूर्ण पदाधिकारीहरूलाई स्वागत गर्नु भएको थियो भने संस्थाका सचिव विष्णु प्रसाद सुवालले कार्यक्रम संचालन गर्नु भएको थियो । समिक्षा गोष्ठी तथा संचालकहरूको जिम्मेवारी बोध तथा संचालकहरूको भूमिका समेतको कार्यक्रममा अध्यक्षज्यूले कार्यक्रममाथि प्रकाश पार्दै संस्थाको वित्तीय अवस्था जानकारी गर्ने गराउने लगायत संचालकहरूको जिम्मेवारी पनि बोध गराउने उद्देश्यले यो कार्यक्रम संचालन वा आयोजना गरेकोबारे उपस्थित पदाधिकारीहरू समक्ष व्यक्त गर्नु भएको थियो ।

देशमा भए गरेका नीति नियमहरूको अद्यावधिक गर्ने गराउने उद्देश्यले संस्थाका व्यवस्थापक शिवजी हाकुदुवालले संस्थाको वित्तीय विवरणको प्रगति समिक्षा प्रस्तुतीकरणका साथ साथै हालै जारी सहकारी अध्यादेश र राष्ट्र बैंकबाट जारी निर्देशन तथा मापदण्डमा उल्लेख भएका ९ वटै परिच्छेदहरूको खण्डन गर्दै उपस्थित सम्पूर्ण संस्थाका पदाधिकारीहरूलाई ऐन नियमको जानकारी गराउनु भएको थियो । जारी अध्यादेश र मापदण्डले संस्थाकोलागि के के प्रभाव, असर पर्ने र के के कठिनाई तथा के के अवसरहरू आउन सकिन्छ भन्ने कुराको विस्तृत प्रस्तुतीकरण गर्नु भएको थियो ।

बाँकी पृष्ठ ३ मा

ऋण सम्बन्धी अन्तरक्रिया कार्यक्रम सम्पन्न ।

२०८१ पौष १३ गते, शनिवार श्री बाराही बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.को ऋण उपसमितिको आयोजनामा ऋण सम्बन्धी अन्तरक्रिया कार्यक्रम संस्थाको तालिम हलमा सम्पन्न भयो । ऋण उपसमितिका संयोजक पुर्ण प्रसाद दुवालको सभाध्यक्षतामा, संस्थाका अध्यक्ष राधेश्याम सुवालको आतिथ्यतामा भएको उक्त कार्यक्रममा ऋण उपसमितिको सदस्य रवि ध्वजुले उपस्थित सम्पूर्ण सदस्य, पदाधिकारी एवं कर्मचारीहरूलाई स्वागत गर्नु भएको थियो । वरिष्ठ ऋण सहायक राजमति सुवालले ऋण सम्बन्धी प्रस्तुती दिनुका साथै व्यवस्थापक शिवजी हाकुदुवालले संस्थाको गतिविधि एवं संस्थाले दिदै आएको सेवा सुविधा सम्बन्धी प्रस्तुती गर्नुभएको थियो ।

अन्तरक्रियाको क्रममा सहभागी ऋणी सदस्यहरू मध्ये प्रमोद त्वानाबासु, सुदर्शन पुरी, पुरुषोत्तम कपाली, मोहन कृष्ण श्रेष्ठ, लक्ष्मी देवी सैजु, राजु न्यौपानेलगातले संस्थाको प्रगतिको लागि र ाय सुभाव व्यक्त गर्नुभएको थियो भने संस्थाका अध्यक्ष राधेश्याम सुवालबाट ऋणी सदस्यबाट उजागर गर्नुभएको प्रश्न माथि छलफलका साथै भर्खरै जारी भएको सहकारी सम्बन्धी अध्यादेशले सहकारी संस्थामा भन् समस्या उत्पन्न हुने, बचतकर्ताले बचत गर्न र ऋणीले ऋण लिने सिमित रकम तोकिनाले बचतकर्ता र ऋणी सदस्यहरूको आवश्यकता पूर्ति गर्न नसकिने हुनाले यो अध्यादेशले सहकारीका सदस्यहरूलाई बैकमा पठाउने लक्षण देखिन आएको कुरा व्यक्त गर्नु भएको थियो । एक व्यक्ति जति सुकै बैकमा खाता खोल्न पाउने तथा सहकारी संस्थामा एक व्यक्ति एकै प्रकृतिका एक भन्दा बढी सहकारी संस्थामा सदस्य हुन नपाउने भन्ने व्यवस्था संसोधन गर्नुपर्ने आवश्यकता बारे चर्चा गर्नुभयो ।

अन्तमा कार्यक्रमका संयोजक पुर्ण प्रसाद दुवालबाट कार्यक्रममा सहयोग गर्नुहुने र ाय सुभाव दिनुहुने ऋणी सदस्यहरूलाई धन्यवाद व्यक्त गर्दै अन्तरक्रिया कार्यक्रम समापन भएको घोषणा गर्नुभयो ।

प्रकाशन उप-समिति

सम्पादक

संयोजक : श्री विष्णु प्रसाद सुवाल व्यवस्थापक : श्री शिबजी हाकुदुवाल
सदस्य : श्री रुमन श्रेष्ठ सह-सम्पादक : श्री कल्पना दुवाल

प्रकाशन

श्री बाराही बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.

भ.न.पा.-४, भुलौचा, भक्तपुर फोन नं: ०१-६६११३६४

E-mail: sbarahisaccos@gmail.com,

Website: www.barahisaccos.com.np

लेआउट डिजाइन तथा मुद्रण:

फाईन अफसेट प्रेस

ग:पली-४, बाराहीस्थान, भक्तपुर । फोन नं: ०१-६६१४४८३

मिति २०८१ माघ १ गते देखि देहायका बचत तथा ऋण शिर्षकमा लागू भएको बचत तथा ऋणको व्याजदर

क्र. सं.	बचत प्रकारहरू	व्याजदर (%)	क्र. सं.	बचत प्रकारहरू	व्याजदर (%)
१	नियमित बचत	४	८	शैक्षिक बचत	४
२	बाल बचत	४.५	९	ऐच्छिक बचत	३
३	खुत्रुके बचत	४	१०	स्वास्थ्य बचत	४
४	पेन्सन बचत	६.५	११	बिमा बचत	४
५	महशुल बचत	४	१२	दैनिक बचत	३.५
६	गहना बचत	४	१३	घर निर्माण बचत	४
७	सवारीसाधन बचत	४			

क्र.सं.	आवधिक बचत	एकमुष्ट (%)	त्रैमासिक (%)	मासिक (%)
१	३ महिने	४		
२	६ महिने	४.५	४.२५	४
३	१ वर्ष वा सो भन्दा माथि	५.५	५.२५	५

६८ वर्षका जेष्ठ सदस्यहरूको आवधिक बचतमा कायम व्याजदरमा ०.२५ प्रतिशत थप हुनेछ ।

क्र.सं.	ऋणको प्रकारहरू	व्याजदर (%)
१	ब्यापार/व्यवसाय ऋण	११
२	हायर पर्येज ऋण	११
३	सामाजिक ऋण	११.५०
४	आवधिक बचत धितो ऋण	+२
५	घडेरी/घर निर्माण ऋण	११
६	शैक्षिक ऋण	१०.५
७	कृषि ऋण	११
८	घरजग्गा व्यवसाय ऋण	११.५
९	पूत निर्माण ऋण	११
१०	व्यवसायिक ऋण	११
११	व्यवसाय ऋण	११
१२	उद्योग व्यवसाय ऋण	११
१३	३ महिने पूनरुत्थान ऋण	८
१४	६ महिने पूनरुत्थान ऋण	९
१५	१ वर्ष पूनरुत्थान ऋण	१०
१६	व्यवसाय निरन्तरता ऋण	९

नोट: सम्पूर्ण ऋण शिर्षकहरूमा छुटको सुविधा हटाएको जानकारी गराइन्छ।

प्रकाशकीय

सदस्यहरू माफ संस्थाको सूचना तथा गतिविधिहरू सम्प्रेषण गरी सदस्य तथा सरोकारवालाहरूमा संस्थाको अवस्थाबारे सु-सुचित गराउने उद्देश्यले नियमित रूपमा **बाराही इन्फो बुलेटिन** प्रकाशित गरिँदै आएको छ । यस पटकको बाराही इन्फो बुलेटिनमा भरखरै जारी सहकारी अध्यादेश र मापदण्डको बारेमा सदस्यहरूलाई सु-सुचित गराउनुका साथै सहकारी संस्थालाई अब आउने सहकारी ऐनमा के के संसोधन तथा परिमार्जन हुनेछ भन्ने जानकारी गराउने उद्देश्यले यो अंक प्रकाशन गरिएको छ ।

नियमन निकायहरू कमजोर भएको, सहकारी संस्थाका संचालक र सदस्यहरू लोभी सहकारी अभियानताका कारणले सहकारीमा यस्तो समस्या आएको हुनाले बचत तथा ऋण कारोवार गर्ने सहकारी संस्था सम्वन्धी केही नेपाल ऐनलाई संसोधन गर्न यस अध्यादेश र नेपाल राष्ट्र बैंकद्वारा बचत तथा ऋणको मुख्य कारोवार गर्ने संस्थाहरूको लागि ९ वटा परिच्छेदको मापदण्ड जारी गरेको हो । तसर्थ यस अध्यादेश र मापदण्डले सहकारी संस्थालाई अप्ठ्यारो पर्ने केही बुद्धाहरू संसोधन हुनु पर्ने विषयहरूमा सबै सहकारी संस्थाका अभियान्ताहरूले एकमत धारणा बनाइ जोडदार माग गर्नु पर्ने देखिन्छ ।

सहकारीको मुल्य मान्यता र सिद्धान्त बिपरित सहकारी संस्थाका सदस्यहरूलाई दश लाख सम्म मात्र बचतको सिमा तोक्नु र ऋणको सिमा प्राथमिक पुँजी कोषको १५ प्रतिशत तोक्नु भनेको श्रोत भन्दा बढी ऋण लगानी गराउने र संस्थामा रहेको सदस्यको दश लाख भन्दा बढि रहेको बचत फिर्ताको चाप बढाई संस्था समस्यामा पर्न सक्ने प्रस्ट देखिन्छ । समस्या ग्रस्त सहकारीकोमात्र समाधान गर्ने गरी अध्यादेश जारी हुनुपर्नेमा समग्र सहकारीलाई नै समस्यामा पार्ने तरिकाको अध्यादेश आएको हुनाले यो संसोधन हुनु अनिवार्य छ ।

यसको खण्डन गर्ने सबै अभियानताहरूले मापदण्ड र अध्यादेशको सामूहिक रूपमा संसोधन तथा खारेज हुनु पर्दछ भन्ने आवाज सडक देखि संसदसम्म यसको खण्डन गरेको र भइ आएको पाइन्छ । विशेष गरि नेपालको संविधान २०७२ ले बचत गर्न पाउने नागरिकको मौलिक हक हनन् हुने गरी कार्यक्षेत्रको आधारमा बचत र ऋणको व्यक्तिगत सिमा तोक्नु, नागरिकको मौलिक हक हनन् हुने गरी एक व्यक्ति एकै प्रकृतिका एक भन्दा बढी सहकारीमा सदस्य हुन नसक्ने व्यवस्था र संस्थामा नेतृत्व बृद्धि बिकास गर्न र नेतृत्व नै खालि हुन सक्ने खालको बढीमा दुई कार्यकालसम्म मात्र संचालक पदमा निर्वाचित हुनसक्ने व्यवस्थाले संस्थामा भन् जटिल र संकट हुने हुनाले यस्तो व्यवस्था खारेज हुनुपर्दछ ।

अध्यक्षको मन्तव्य

श्री राधेश्याम सुवाल

अध्यक्ष

संस्थाको नियमित सहकारी बुलेटिन अंक ३ वर्ष १५ प्रकाशनको उपलक्ष्यमा संस्थाका सम्पूर्ण सदस्यज्यू तथा सहकारीकर्मीहरूमा शुभकामना व्यक्त गर्दछु ।

सदस्य केन्द्रित भै सदस्यहरूकै विश्वासमा सहकारी संस्थाहरू संचालन हुने गर्दछ । वर्तमान अवस्थामा सहकारीमा राखिएको सदस्यहरूको बचत रकम खोजेको बखतमा फिर्ता नपाउँदा वा संस्थाबाट भुक्तानी गर्न नसक्दा पिडित सदस्यहरूबाट संस्थाहरूको बारे नकारात्मक तरिकाले टिप्पणी गर्ने गरेको छ । सदस्यहरूको विश्वासको कमीले कतिपय सहकारी संस्थाहरूमा नियमित रूपमा वित्तीय कारोबार गर्न कठिनाई भएको विभिन्न माध्यमहरूबाट प्रकाशनमा आएको छ । सहकारी संस्थाहरूको संचालनमा सहकारी मुल्यमान्यता सिद्धान्त अनुरूप संचालकहरूले इमान्दारी पूर्वक संस्थाको वित्तीय कारोबार नगर्दाको परिणाम सदस्यहरूको बचत फिर्ता गर्न नसकिएको हो । त्यसकारण पिडित सदस्यहरूको आफ्नो मेहनत, पसिना बगाएर दैनिक मजदुरी काम गरी बचत गरेको रकम फिर्ता हुने वातावरण बनाउने तर्फ सरकारको ध्यान जानुपर्ने देखिन्छ ।

सहकारी संस्थाहरूलाई नियमित व्यवस्थित गर्न हालसालै जारी भएको सहकारी विधयेक २०८१ ले केही सम्बोधन गर्न खोजिएको भएतापनि व्यवस्थित रूपमा संचालन भैरहेको बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाहरूलाई संचालन गर्न बाधा पुग्ने गरि विधयेक ल्याएको हुँदा सहकारी संस्थाहरूको तर्फबाट आवश्यक सुधार गर्न सम्बन्धित निकायमा संसोधन प्रस्ताव पेश भैरहेको छ । हालसालै जारी भएको उक्त विधयेक २०८१ मा सहकारी मुल्य मान्यता विपरित नीति नियममा आवश्यक संशोधन गरी अगाडी बढाउन सकिने भन्ने संविधानले आत्मसाथ गरेको ३ खम्बे अर्थ व्यवस्थामा सहकारीलाई स्विकारेको कुनै अर्थ हुने छैन ।

यस अर्थमा सहकारीमा देखिएको विकृति विसङ्गति हटाई सही अर्थमा सहकारीलाई सहकारी मुल्य मान्यता तथा सिद्धान्तको आधारमा संचालन गराउन सम्बन्धित निकायको ध्यान पुग्नु पर्ने हो । त्यस्तो नहुँदो हो त संचालनमा भएका सहकारी संस्थाहरू बन्द गर्नुपर्ने अवस्था आईपुग्यो भने त्यसबाट श्रृजना हुने समस्याहरूको जिम्मेवारी पनि सम्बन्धित नियमनकारी निकाय एवं जिम्मेवार व्यक्तिहरूले लिनुपर्ने हुन्छ । अत समयमा नै त्यस तर्फ ध्यान पुगोस भन्ने आशा एवं अनुरोध गर्दछु ।

सहकारी अध्यादेश एवं मापदण्डको सण्डन तथा

सहजकर्ता नेफस्कूनका पूर्व कर्मचारी बाबुराम न्यौपाने सहितको उक्त कार्यक्रममा यस्तो अवस्थामा संस्थाका लेखा सुपरिवेक्षण समितिले ट्राफिकको रूपमा भूमिका निभाउनु पर्ने, संचालकहरूले हेड लाईटको रूपमा कार्य गरी दिशा निर्देश गर्नुपर्ने, उपसमितिहरूले साइड लाईटको रूपमा कार्य गरी लाईट बाल्दै व्यवस्थापन र संचालकहरूलाई सहयोग पुऱ्याई व्यवस्थापनलाई संस्था हाक्न मद्दत गर्नु पर्ने कुरा व्यक्त गराई संचालकहरूको आ-आफ्नो जिम्मेवारी र भूमिका औल्याई प्रशिक्षण दिनु भएको थियो । तसर्थ सम्पूर्ण संचालकहरूको बोली र बुझाई एउटै हुन पुग्दछ भन्ने व्यक्त गर्नु भएको थियो ।

समिक्षामा प्रस्तुतीको क्रममा संस्थाका बरिष्ठ ऋण सहायक राजमति सुवाल, बरिष्ठ प्रशासन सहायक कल्पना दुवाल, संचालक पदाधारीहरू रत्नकेशरी सुखुपायो, विश्वराम त्वायना, पुनेन्द्र प्रसाद कुसी, कृष्ण प्रजापति, सृजन ग्वाछा, चंचल कर्मचार्य, रवि ध्वजू, रचना खायमली लगायतले आ-आफ्नो प्रस्तुती पेश गर्नु भएको थियो ।

एक दिने डल्लो साबुन बनाउने तालिम सम्पन्न ।

मिति २०८१ मंसिर २२ गते शनिबार यस श्री बाराही बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. को महिला उपसमितिको आयोजनामा एक दिने डल्लो साबुन बनाउने तालिम संस्थाको तालिम हलमा सम्पन्न भयो ।

सो तालिममा ३० जना सदस्यहरूले सक्रियतापूर्वक सहभागी भई तालिमलाई उत्साहजनक बनाउनु भएको थियो । प्रशिक्षक कृष्णश्वरी कर्माचार्यले दिनु भएको उक्त तालिमको समापन कार्यक्रममा महिला उपसमितिका संयोजक चंचल कर्माचार्यको सभाध्यक्षतामा अतिथि सचिव बिष्णु प्रसाद सुवाल र प्रशिक्षकको अतिथ्यतामा समापन गरियो । उक्त समापन कार्यक्रममा प्रशिक्षकबाट तालिम लिईसकेका सम्पूर्ण प्रशिक्षार्थीहरूले व्यवहारमा लागु गर्नु र आफुले सिकेका ज्ञान सिपलाई सदुपयोग गर्नुहोला भनी आफ्नो विचार राख्नु भयो । त्यस्तै अतिथि सचिव बिष्णु प्रसाद सुवालले संस्थाको वित्तीय अवस्था, गतिविधि एवं भावी कार्यक्रमबारे जानकारी दिँदै तालिम लिनुहुने सम्पूर्णलाई यस तालिमलाई व्यवसायिकरण गर्नको लागि संस्थाले पनि साथ सहयोग गर्ने प्रतिवद्धता व्यक्त गर्नु भएको थियो । अन्तमा यस सभाका सभाध्यक्ष चंचल कर्माचार्यले तालिम सम्पन्न गर्नका लागि साथ सहयोग गर्नुहुने सम्पूर्ण सहभागी सदस्यहरूका साथै उपस्थित पदाधिकारीहरू एवं कर्मचारीलाई धन्यवाद ज्ञापन गर्दै तालिम सम्पन्न भएको घोषणा गर्नु भएको थियो ।

मुटु तथा मधुमेह सम्बन्धी जनचेतना मुलक अभिमुखिकरण कार्यक्रम सम्पन्न ।

मिति २०८१ मंसिर २९ गते शनिबार यस श्री बाराही बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.को युवा तथा स्वास्थ्य उपसमितिका संयोजक पुनेन्द्र प्रसाद कुसीको सभापतित्वमा संस्थाका अध्यक्ष राधेश्याम सुवाल, डा. गोपाल सुवाल र पोषण विद डा. दिपेन्द्र कटुवालको प्राविधिक सहयोगमा संस्थाको तालिम हलमा मुटु तथा मधुमेह सम्बन्धी जनचेतना मुलक अभिमुखिकरण कार्यक्रम सम्पन्न भयो ।

समाजमा देखिएको अहिलेको जल्दोबल्दो समस्या भनेको मधुमेह र मुटु सम्बन्धी रोग रहेको कारणले संस्थाका सदस्यहरूलाई सो सम्बन्धी जनचेतना दिने कार्यक्रमको उद्देश्य रहेको थियो । डा. गोपाल सुवाल मुटु सम्बन्धी समस्या आउन नदिन के-के गर्ने, खानपानका साथै Heart attack हुनु अगाडी देखिने लक्षण, त्यसको रोगथाम बारे जानकारी दिनुभएको थियो भने डा. दिपेन्द्र कटुवालले मधुमेह हुनाको कारण, त्यसको समाधान, उपचार र रोकथामको बारेमा विस्तृत रूपमा सहभागी सदस्यहरूलाई जानकारी गराउनु भएको थियो ।

सोही स्वास्थ्य सम्बन्धी जनचेतना मुलक कार्यक्रममा प्राविधिक सहयोग गर्नुभएको द्वय डाक्टर गोपाल सुवाल र दिपेन्द्र कटुवाललाई निवर्तमान अध्यक्ष पुण्य कृष्ण भुजुले मायाको चिनो प्रदान गर्नुभयो । सभापति पुनेन्द्र प्रसाद कुसीले धन्यवाद ज्ञापन तथा कार्यक्रमको समापन गर्नुभएको थियो ।

भक्तपुर नगरपालिकामा भिन्तुना न्याली कार्यक्रम

मिति २०८१ कार्तिक १६ गते शुक्रवार भक्तपुर नगरपालिकाले आयोजना गरेको नेपाल सम्वत् १९४५ को अवसरमा आयोजित भिन्तुना न्याली कार्यक्रममा यस संस्थाका पदाधिकारीहरू सहभागी भएको थियो ।

उक्त भिन्तुना न्याली भक्तपुरको विश्व प्रसिद्ध स्थान पाँचतल्ले मन्दिर स्थित टौमढीबाट शुरु भई नासमना, दुधपाटी हुँदै दरबार स्क्वायरमा अवस्थित जगतसुन्दर मल्लको मुर्तिमा फुलमालाद्वारा माल्यार्पण गरि न्याली सम्पन्न भएको थियो । उक्त न्यालीमा यस संस्थाको बासुरी बाजा समुहका बासुरी बाधक लगायत संस्थाका पदाधिकारीहरू र कर्मचारीहरू सहित जम्मा ३५ जनाको सहभागिता रहेको थियो ।

सहकारी सम्बन्धी केही नेपाल ऐनलाई संशोधन गर्न बनेको अध्यादेशमा रहेको बचतको सीमा सहकारी सिद्धान्त विपरीत रहेको ।

यस अध्यादेशले बचत ऋणको मुख्य कारोबार गर्ने सहकारी संस्थाहरूलाई सुरक्षित र मर्यादित बनाउने अभिप्राय राखेको सहकारीको दर्ता र वर्गीकरण, राष्ट्रिय सहकारी नियमन प्राधिकरण स्थापना, कर्जा सूचना केन्द्रमा आबद्धता, निक्षेप तथा कर्जा सुरक्षण कोषमा आवद्धता, बैंक तथा वित्तीय संस्था भित्र सहकारीलाई पनि समेटिएको अधिकांश प्रावधानहरू सहकारीको हितका लागि सकारात्मक छ तथापी सहकारी ऐन २०७४ को दफा ५२ लाई संशोधन गरी व्यक्तिगत बचत र ऋणको सीमा निर्धारणको लागि तोकिएको मापदण्ड भने अव्यवहारिक र अवैज्ञानिक छ । अध्यादेशले बचतको सीमा निर्धारण जुन हिसाबले गरिएको हो त्यो आपत्ति जनक छ । यो अध्यादेशले अविवेकी, अन्यायपूर्ण र निजी क्षेत्रलाई पोस्ने नियोजित षडयन्त्रको भएको धेरै सहकारी कमीहरूले प्रतिक्रिया दिएका छन् । संसदले छलफल गरेर फेल गरिसकेको बिषय फेरि उल्लेख गरि सहकारीको कारोबार खुम्च्याउन खोज्नुमा सरकार र स्वार्थ समुहको बदनियत एवं ठुलै चलखेल रहेको बताउँछन् ।

१ बचतको सीमा सिद्धान्त विपरीत रहेको :

सरकारले सहकारी सम्बन्धी केही नेपाल ऐनलाई संशोधन गर्ने अध्यादेश, २०८१ जारी गरी व्यक्तिगत बचतको सीमा निर्धारण गरेको छ । संशोधित सहकारी ऐन २०७४ को दफा ५२ अनुसार एक प्रदेशभन्दा बढी कार्यक्षेत्र रहेको सहकारी संस्थामा पचास लाख रुपैयाँसम्म, एक जिल्ला भन्दा बढी कार्यक्षेत्र रहेको संस्थामा पच्चिस लाख रुपैयाँसम्म र बढीमा एक जिल्ला भित्र कार्यक्षेत्र रहेको संस्थामा दश लाख रुपैयाँसम्म बचत राख्न पाउने व्यवस्था छ भनी उल्लेख गरेको बचतको सीमा निर्धारण गरिनु सहकारी मूल्य, मान्यता र सिद्धान्त विपरीत छ । वित्तीय संस्थामा कार्यक्षेत्र भन्दा उसको वित्तीय सक्षमता महत्वपूर्ण कुरा हो ।

बचत जम्मा गर्ने सीमा निर्धारण र कुनै एक संस्थामा मात्र सदस्य बन्ने कुरा नेपालको संविधान २०७२ को भाग ३ को मौलिक हक अन्तर्गत धारा १७ स्वतन्त्रताको हक र धारा २५ सम्पत्तिको हकसँग बाभिएको पाइन्छ ।

२. बचतको सीमाको आधार वा विधिको सम्भाव्यता :

यस अध्यादेशमा एकातर्फ बचतको व्यक्तिगत सीमा घटाउने र अर्को तिर व्यक्तिगत ऋणको सिमा प्राथमिक पुँजीकोषको अधिकतम् १० प्रतिशतलाई बढाएर १५ प्रतिशत तोकिएको पाइन्छ त्यसैले यो एक आपसमै बाभिएको छ ।

यस अध्यादेशले समुदायमा आधारित भई संचालित सहकारीले सदस्यहरूको आर्थिक, सामाजिक र साँस्कृतिक उत्थानको लागि निष्ठापूर्वक काम गरिरहेका र हाल कुनै पनि समस्या नरहेका सहकारी संस्थाहरूलाई समेत समस्यातर्फ धकेल्न सक्ने सम्भावना देखिन्छ ।

कार्यक्षेत्रको आधारमा बचतको सीमा निर्धारण विश्वमै नभएको अभ्यास हो । बचतको सीमा सम्बन्धित संस्थाको पुँजी संरचनाको आधारमा हुनुपर्दछ । विद्यमान परिपेक्षमा सहकारी

“समुदायको पहिलो छनौटको उत्कृष्ट वित्तीय सहकारी”

क्षेत्रमा देखापरेका समस्याहरू समेत समाधान गरी बचतका व्यक्तिगत सीमा निर्धारण नै गरेर जानै पर्ने हो भने पनि कार्यक्षेत्र यसको मापदण्ड उपयुक्त देखिन्दैन । सहकारी संस्था भित्र भएको प्राथमिक पुँजीकोष, वित्तीय सक्षमता र जोखिम यसको मापदण्ड हुनुपर्ने देखिन्छ । व्यक्तिगत बचतको सीमा कुल प्राथमिक पुँजीको अधिकतम १५ प्रतिशत र ऋणको व्यक्तिगत सीमा प्राथमिक पुँजीको अधिकतम १० प्रतिशत कायम गरेर जानु उपयुक्त हुन सक्छ ।

कार्यक्षेत्रको आधारमा लिएको यो व्यक्तिगत सीमा निर्धारण गरिएको आधार वैज्ञानिक र व्यापारिक देखिन्दैन ।

अब नियमन प्राधिकरण बनिसके पश्चात सदस्यहरूले आफ्नो सम्पत्ति किनबेचमा गर्नुपर्ने बैंकिङ्ग कारोबारको सट्टा सहकारी मार्फत गर्न पाउने व्यवस्था हुनु पर्नेमा भन उल्टो बाटो बनाएको पाइन्छ तसर्थ यसलाई सुल्तो बनाउने तिर सम्पूर्णको ध्यानाकर्षण गराउनु पर्दछ ।

३. बचत सीमाबाट हुन सक्ने असर :

यसरी सीमा निर्धारण गरिदा ठूलो रकम एकैपटक बाहिर जाँदा थप सहकारी संस्थाहरू थप समस्या उत्पन्न हुन सक्ने छ । मेरो विचारमा सहकारीलाई स्विकृत कार्यक्षेत्रको आधारमा बचत तथा ऋणको सीमा तोक्नु सहकारी सिद्धान्त तथा अन्तर्राष्ट्रिय असल अभ्यासहरूले पनि यसलाई स्विकार गर्दैन । यसरी हेर्दा अध्यादेशमा भएको यो प्रावधान संशोधन हुन सकेन भने कार्यान्वयनमा चुनौतीपूर्ण हुने देखिन्छ ।

यदि एउटा सदस्यले नियमित बचत गर्दै जान्छ, व्यवसाय गर्दै जान्छ, कुनै सम्पत्ति बिक्री तथा व्यवस्थापन गर्दा, जेष्ठ नागरिक सदस्यको रकम जम्मा गर्दै जाँदा, सदस्यले निवृत्तिभरण वापत प्राप्त गरेको रकम जम्मा गर्दा, आम्दानी हुँदै जादा १/२ करोड जम्मा गर्नु पर्ने अवस्था आउँछ, सदस्यहरूले आफ्नो सम्पत्ति बिक्री गरी नियमित खर्च चलाउन राख्ने बचत जस्ता विषयहरू समेतलाई यसले निरुत्साहित गर्ने र सहकारी भनेको सदस्यसँग भएको बचत पनि लिन नसक्ने संस्था हुन् भन्ने गलत धारणा स्थापित हुन सक्दछ ।

समुदायमा आधारित सहकारी संस्था प्रति सदस्यको विश्वासले नै कतिपय संस्थामा एकै व्यक्तिको ठूलो बचत रहेका कारण तत्काल बचत फिर्तामा समस्या नपरेको पनि छ । उनीहरूले संस्थालाई विश्वास गर्दासम्म आफ्नो पैसा अन्यत्र सार्दैनन् । कतिपयमा बचत फिर्ताको दवाव थेग्न सञ्चालक वा परिवार र आफन्तको रकम बचत राख्न लगाएर व्यवस्थापन गरेको पनि पाइन्छ । त्यस्तो रकम प्रायः आवधिक बचतमा रहन्छ । अब उपरान्त परिपक्व भएको त्यस्तो आवधिक बचत तोकिएको सीमा भन्दा माथि पुनः स्वीकार गर्न नमिल्ने देखियो । यसले ठूलो रकम एकैपटक बाहिर जाँदा थप संस्थाहरू समस्यामा पर्न सक्ने देखिन्छ ।

त्यस्तो बेलामा अव सदस्यलाई बैंक तिर पठाउने हो की ? यस्तो हो भने सहकारीलाई देशको तेश्रो खम्बाको रूपमा परिभाषित गरेको अर्थ के होला ? यसकारण यो सहकारीलाई खुम्च्याउने, सदस्यलाई तर्साउने र राम्रोसँग सञ्चालनमा रहेको

“समुदायको पहिलो छनौटको उत्कृष्ट वित्तीय सहकारी”

सहकारीलाई समेत समस्यामा पार्ने र बैंक पोस्ने नीति भएको पाइन्छ ।

४. विश्व बजारको ऐन कानुनी व्यवस्था :

बचतको सीमाको कानुनी प्रावधान विश्वमा कही पनि यस्तो व्यवस्था गरेको पाइन्दैन । संसारमा वित्तीय कारोबार गर्ने सहकारी संस्थाहरूलाई कडा भन्दा कडा नियमन गरेको उदाहरणहरू पाइन्छन् तर व्यक्तिको मौलिक हक, बैधानिक कमाई जम्मा गर्ने नैसर्गिक अधिकार हनन् हुने कानुनी व्यवस्था कतैपनि भेटिँदैन । सहकारी संस्थाका सदस्यहरूले वैधानिक रूपमा कमाएका जति पनि रकमहरू बचत गर्न पाउने अधिकार नै कानूनमा सुरक्षित हुनु पर्नेमा यसको विपरित भएको पाइन्छ ।

नेपालमा धेरै विज्ञ विद्वानहरू भएको देश हो तथापी यहाँ नेपाल सरकारले पहिला ऐन नियम प्रकाशित गर्ने र पछि तुरुन्तै संशोधन तथा परिमार्जन गर्ने परिपाटी पाइन्छ । यस्तो ऐन नियम प्रकाशित गर्नु भन्दा पहिलै विज्ञहरू विच गहन छलफल विचार विमर्ष गरि प्रकाशित गरेको भए देश अनुकूल र विरोधाभाषको कमि हुने हुन्छ ।

परिस्थिति, समय र अवस्था परिवर्तनशिल छ । परिवर्तित समयको माग अनुसार राज्यको संविधान लगायत विविध ऐन कानूनहरू प्रायः संशोधन योग्यनै हुने भएकोले अत्यावश्यक कुराहरूलाई थप गर्ने, अनावश्यक कुरालाई हटाउने र आवश्यक बुद्धा संशोधन गर्ने सरकारको जिम्मेवार भित्र पर्दछ । त्यसैले अब पुनः संशोधन गर्दा नेपाल सरकारले यस्तो विषयमा ध्यान पुऱ्याउने कुरामा दुईमत छैन ।

विश्व बजारमा प्रगतिशील तथा चलायमान देशमा नियमन, सञ्चालन, प्रवर्द्धन तथा विकासका लागि बनेका ऐन कानूनहरू पनि सोही अनुरूप चलायमान र प्रगतिशील हुनु पर्दछ । समय सापेक्ष ऐन कानूनको निर्माण तथा संशोधन राज्यको क्रियाशिलताको एउटा उदाहरण हो । त्यो अवस्था नेपालमा पाईदैन ।

५. निचोड :

यो विषयमा अभियानका निकायहरू गम्भिर हुनुपर्ने देखिन्छ र भएको पनि पाइन्छ तथापी नेपालका सहकारी अभियान र अभियान्ताले तन मन लगाएर संशोधनको लागि बहस पैरवी गर्ने र सहकारी सम्बन्धी कुराहरू बुझाउने र संशोधनको लागि परिणाममुखी अनुरोधको लागि थप विशेष भूमिका निर्वाह गर्नुपर्ने देखिन्छ ।

नेपालका जिल्ला संघ, प्रदेश संघ, केन्द्रिय संघ/नेफस्कून, महासंघको सामुहिक रूपमा एउटै आवाजले यो जारी अध्यादेशकोबारे अभियानका विभिन्न निकायहरू बोल्नुपर्छ । यो अनिवार्य संशोधन हुनु पर्छ । संशोधन नभएमा नेपालको संविधानले देशमा तिनखम्बे अर्थनीति अनुरूपको एउटा मजबुत खम्बा सहकारी संस्थामाथि नै अंकुश लगाउने कार्य गरेकोले जनमानसमा सहकारी संस्था अव के होला भनि विरोधाभास नगर्ला भन्न सकिन्दैन ।

शिवजी हाकुदुवाल

व्यवस्थापक

एक दिने दहि बनाउने तालिम सम्पन्न ।

मिति २०८१ पौष २० गते शनिबार श्री बाराही बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. को सदस्य तथा बचत उपसमितिको आयोजनामा एक दिने दही(जुजु धौ) बनाउने तालिम संस्थाको तालिम हलमा संचालन गरियो ।

उक्त तालिमको उद्देश्य संस्थाका सदस्यहरूलाई भक्तपुर नगरको मौलिकतालाई आत्मसाथ गरी आर्थिक रूपले सदस्यहरूको समृद्धि गराउनु रहेको थियो । तालिममा २० जना सदस्यहरूको सहभागिता रहेको थियो । सदस्य तथा बचत उपसमितिका संयोजक समिला मानन्धरको सभाध्यक्षतामा संस्थाका उपाध्यक्ष बलराम प्रजापति र प्रशिक्षक कृष्ण गोपाल लवजुको आतिथ्यतामा कार्यक्रम समापन गरियो । समापन कार्यक्रममा प्रशिक्षार्थीहरू मध्येबाट लक्ष्मी फाँजु र विकास सुवालले तालिम सम्बन्धी आफ्नो कुराहरू व्यक्त गर्नुभएको थियो । तालिमका प्रशिक्षक कृष्ण गोपाल लवजुले तालिमको क्रममा प्रशिक्षार्थीहरूको सिक्ने हौसला र आत्मविश्वास रहेको र व्यवसायिकरण गर्न इच्छुक प्रशिक्षार्थीहरूलाई आवश्यक सरसल्लाह प्रदान गर्ने उहाँले आफ्नो मन्तव्यमा व्यक्त गर्नु भयो । संस्थाका उपाध्यक्ष बलराम प्रजापतिले हाम्रो भक्तपुर नगर कला संस्कृति र परम्परागत मुल्यमान्यतालाई आत्मसाथ गर्दै आएको नगर भएको हुनाले नयाँ पुस्तालाई सिकाउने हामी सबैको जिम्मेवारी रहेको र व्यवसायिक रूपमा अगाडी बढाउनको लागि संस्थाले साथ सहयोग गर्ने प्रतिवद्धता समेत व्यक्त गर्नुभएको थियो ।

CUDCC Training समापन

श्री बाराही बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. को आयोजना र नेपाल वचत तथा ऋण केन्द्रीय सहकारी संघ लि. को प्राविधिक सहयोगमा संस्थाका नवनिर्वाचित संचालक समिति, लेखा सुपरिवेक्षण समिति, उपसमिति र उच्च व्यवस्थापनमा रहेका कर्मचारीहरूको सहभागितामा संचालक समितिको क्षमता विकास तालिम (CUDCC) मिति २०८१ पौष २४ देखि २७ गते सम्म होटल चौतारी नगरकोटमा संचालन भएको तालिमको सहजिकरण नेप्सकूनका बरिष्ठ अधिकृत भरत प्रसाद न्यौपाने र तालिम अधिकृत श्याम राजा तिमल्सिनाले गर्नुभएको थियो । नवौँ कार्यकाल मिति २०८१ असोज १२ मा निर्वाचित संचालक समिति, लेखा सुपरिवेक्षण समिति र विभिन्न उपसमितिका पदाधिकारीहरूको

क्षमता अभिवृद्धि गराउने उद्देश्यले यस तालिमको आयोजना गरिएको थियो ।

संस्थाका अध्यक्ष राधेश्याम सुवालको सभापतित्वमा संचालन भएको उद्घाटन सत्रमा संस्थाका उपाध्यक्ष बलराम प्रजापतिले स्वागत गर्नु भएको थियो । संस्थाका लेखा सुपरिवेक्षण समितिका संयोजक बालकृष्ण नागा, व्यवस्थापक शिवजी हाकुदुवाल र सचिव विष्णु प्रसाद सुवालले समेत आफ्नो शुभकामना मन्तव्य राख्नुभएको थियो ।

तालिमको अन्तिम दिनको समापन कार्यक्रममा भक्तपुर जिल्ला बचत तथा ऋण सहकारी संघ लि.का अध्यक्ष कृष्ण गोविन्द लाखाजुको प्रमुख आतिथ्यतामा संस्थाका अध्यक्ष राधेश्याम सुवालको सभाध्यक्षतामा तालिम २७ गते सम्पन्न भयो ।

क्षमता विकास तालिमलाई व्यवहारमा उतार्नु पर्ने र इमान्दारी र पारदर्शीता कायम गरिरहनु पर्ने, समुदायमा आधारित कार्यको प्रचार प्रसार गर्नु पर्ने, आफुले सिकेका शिक्षा सदस्यहरूलाई पनि सिकाउनु पर्ने कुरा लगायत अध्यादेशले सहकारीलाई समस्यामा पार्नेबारे समेत समापन सत्रमा प्रमुख अतिथि कृष्ण गोविन्द लाखाजुले बोल्नु भएको थियो । अध्यादेशले जारी गरेको बचत ऋणको सिमाले सहकारी संस्था सिध्याउने र बैंकलाई पोस्ने रणनीति हो यदि सहकारी संस्था नरहने हो भने के जिल्ला संघ, केन्द्रिय संघ र महासंघ जस्ता अभियानका संघहरूमात्र रहला त ? भनि प्रश्न गरि अध्यादेशको बचत तथा ऋणको सिमा खारेज हुनै पर्छ भनि जोड दिनुभएको थियो ।

समापन सत्रका सभापति संस्थाका अध्यक्ष राधेश्याम सुवालले चार दिने संचालकहरूको क्षमता अभिवृद्धि तालिमबाट सिकेका र परिपालना गर्नुपर्ने विषयहरूलाई उजागर गरी १५ बुँदे घोषणा पत्र प्रस्तुत गर्नु भई सिकेका कुरालाई सबैले व्यवहारमा लागु गरी सदस्यहरू समक्ष पुऱ्याउने कुरा सम्पुर्ण उपस्थित पदाधिकारीहरूलाई जानकारी गराउनु भएको थियो ।

प्रशिक्षक सहित २९ जनाको सहभागिता रहेको उक्त तालिमको समापन कार्यक्रम सत्रमा संस्थाका उपाध्यक्ष बलराम प्रजापतिले मफुलरबाट स्वागत गर्नु भएको थियो । संस्थाका लेखा सुपरिवेक्षण समितिका संयोजक बालकृष्ण नागा समेतले बोल्नु भएको समापन कार्यक्रम सचिव विष्णु प्रसाद सुवालले संचालन गर्नुभएको थियो ।

प्रथम त्रैमासिक समिक्षा गोष्ठी सम्पन्न ।

मिति २०८१ कार्तिक २३ गते शुक्रबार यस श्री बाराही बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. को आ. व. २०८१/०८२ को प्रथम त्रैमासिक समिक्षा गोष्ठी संस्थाका अध्यक्ष राधेश्याम सुवालज्यूको अध्यक्षतामा संस्थाको तालिम हलमा सम्पन्न भयो ।

उक्त गोष्ठीमा उपाध्यक्ष बलराम प्रजापतिले स्वागत गर्दै थोरै खराब भएका सहकारी संस्थाले गर्दा देशका हजारौं सहकारीलाई हेर्ने दृष्टिकोणमा फरकता देखिएकोले गर्दा आम जनमानसमा विश्वासको कमी भएको देखिन्छ । यस्तो दृष्टिकोणलाई विश्वासिलो बनाउनको लागि अहिले हामी एकजुट भई कार्य गर्नुपर्ने भनी उपस्थित सम्पूर्ण सहभागिलाई स्वागत गर्नुभएको थियो । निवर्तमान अध्यक्षले संस्थाको नवौं अधिवेशनबाट निर्विरोध चयन भएको समिति र नयाँ गठित उपसमितिका पदाधिकारीहरूलाई बधाई दिनुका साथै नयाँ उत्साह जोस जाँगरबाट सहकारी संस्थालाई अगाडी बढाउनु पर्ने र उपसमितिले गर्नुपर्ने काम कर्तव्यलाई बोध गर्नुपर्ने कुरालाई जोड दिनुभएको थियो । लेखा सुपरिवेक्षण समितिका संयोजक बालकृष्ण नागाले मन्तव्यको क्रममा संस्थाको गतिविधिलाई अध्ययन गरी सहि तरिकाले सल्लाह सुभाष दिने प्रतिवद्धता समेत व्यक्त गर्नुभएको थियो । अध्यक्ष राधेश्याम सुवालले संस्थामा आवद्ध सदस्यहरूको विश्वासले गर्दा २५ औं वसन्त पार गरी संस्था यहाँसम्म आईपुगेको हुनाले आगामी दिनमा पनि निरन्तरता दिनको लागि हामी सबै एकजुट भएर सहकारीमूल्य मान्यतालाई आत्मसाथ गर्दै जानुपर्छ भन्दै औपचारिककार्यक्रम समापन भएको घोषणा गरी समिक्षात्मक प्रस्तुतीको लागि अनुमती प्रदान गर्नुभएको थियो ।

गोष्ठीको दोश्रो चरणमा संस्थाको ऋण, प्रशासनिक, वित्तीय र समिक्षात्मक प्रस्तुती क्रमशः वरिष्ठ ऋण सहायक राजमति सुवाल, वरिष्ठ प्रशासन सहायक कल्पना दुवाल, लेखा अधिकृत श्रीकृष्ण ख्याजु र व्यवस्थापक शिवजी हाकुदुवालबाट आ.व. २०८१/०८२ को प्रतिवेदन प्रस्तुत गरियो । सोही प्रस्तुतीको क्रममा उपसमितिका संयोजकहरूबाट आ-आफ्नो उपसमितिको आ.व. २०८१/०८२ को वार्षिक कार्यक्रम योजनाको प्रस्तुत गर्नु भएको थियो । अन्तमा अध्यक्ष राधेश्याम सुवालबाट समिक्षामा उपस्थित सम्पूर्ण समिति, उपसमिति, संस्थापक एवं कर्मचारीहरूलाई धन्यवाद व्यक्त गर्दै सो समिक्षा गोष्ठी सम्पन्न भएको घोषणा गर्नु भयो ।

“समुदायको पहिलो छनौटको उत्कृष्ट वित्तीय सहकारी”

मृतक सदस्य राहत सुविधा ।

आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ मा मृतक सदस्य राहत बिमा सुविधामा समावेश भएका सदस्यहरू मध्ये निधन भएका सदस्यहरूका परिवारलाई तपसिल बमोजिम मृतक सदस्य राहत वितरण गरिएको छ ।

क्र.सं.	मृतकको नाम	सदस्य नं.	राहत रकम	क्रिया खर्च
१	गोपाल सुवाल	९५५	५०,०००/-	५,०००/-
२	पुर्ण भगत कसलवट	२४९४	५०,०००/-	५,०००/-
३	राजमति सुवाल	९६	५०,०००/-	५,०००/-
४	मोहन माया खाताखो	२८५९	५०,०००/-	५,०००/-
५	पुर्ण माया दुमरु	४७५१	५०,०००/-	५,०००/-
६	राज्यश्वरी फांजु	३९५४	५०,०००/-	५,०००/-
७	कृष्ण प्रसाद सिल्पकार	४१०	५०,०००/-	५,०००/-
८	पदम लाल मानन्धर	६४२	५०,०००/-	५,०००/-
९	चन्द्र माया खिँउजु	५३५४	५०,०००/-	५,०००/-

२०८१ पौष मसान्तसम्मको वासलात वितरण

विवरण	रकम	विवरण	रकम
नगद हिसाब	३१०५७९.५३	शेयर पुँजी	७८१०४६००
बैंक हिसाब	१०१८०३५२८.९५	कोष हिसाब	९५९४३१२९.९२
लगानी हिसाब	३६०२५१२१८.५२	बचत हिसाब	८१७५१३३००.६०
पाउनुपर्ने हिसाब	३५७९१३५३.३२	दायित्व हिसाब	४६८८९०११.९९
ऋण लगानी	४९७२६९२८२.०७	अन्य दायित्व	१५०२१४.८१
स्थिर सम्पत्ति	३८७४७२५९.२२		
संचित नोक्सान	१६३१८५५.७१		
जम्मा दायित्व	१०३८३००२५७.३२	जम्मा सम्पत्ति	१०३८३००२५७.३२

२०८१ पौष मसान्तसम्मको नाफा नोक्सान वितरण

आय विवरण	रकम	खर्च विवरण	रकम
व्याज आम्दानी	३६४८८१३२.३१	व्याज खर्च	३०२५६४१५.०
अन्य आय	१८८३७८२.९५	का. सञ्चालन खर्च	९७४७३५५.९७
संचित नोक्सान	१६३१८५५.७१		
जम्मा आम्दानी	४०००३७७०.९७	जम्मा खर्च	४०००३७७०.९७

पौष मसान्तसम्मको तरलता :- ५५८९ प्रतिशत

जम्मा सदस्य संख्या :- ५८१५ जना

जम्मा ऋणी संख्या :- ३३२ जना

संस्थाका विविध गतिविधिहरूको एक भलक

डल्लो साबुन बनाउने तालिम

मुटु तथा मधुमेह सम्बन्धी अभिमुखिकरण कार्यक्रममा सहभागी सदस्यहरू

ऋण सम्बन्धी अन्तरक्रिया कार्यक्रममा सहभागी सदस्यहरू

संस्थाको अर्ध वार्षिक समिक्षा गोष्ठीका प्रशिक्षक श्री बाबुराम न्यौपाने

एक दिने दही बनाउने तालिम

CUDCC तालिममा सहभागी पदाधिकारीहरू

प्रथम त्रैमासिक समिक्षा गोष्ठी सम्पन्न

ने.सं. १९८५ को भिन्तुना च्यालीमा सहभागी